

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1954 m.

balandžio

14

TREČIADIENIS

Nr.44(1008)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Už gausių derlių — 1 pusl.
2. Rajone — 2 pusl.
3. N. NORKUS. Kaimynai — 2-3 pusl.
4. V. SAVICENKO. Pirmininkas ar gastroliterius — 3 pusl.
5. J. SOKOLOVAS. Kaip mes organizuojame darbą fermeje — 3 pusl.
6. Iš mokyklų gyvenimo — 4 pusl.
7. S. IVANOVAS. Tarpautinė apžvalga — 4 pusl.

UŽ GAUSIŲ DERLIŲ

Komunistų partija nenuilstamai rūpinasi darbo žmonių gerove. Visas pusšimtmetis mūsų partijos kelias ryškiai rodo, jog Komunistų partija neturi kitų interesų, išskyrus darbo žmonių interesus. TSKP Centro Komiteto vasario-kovo Plenumas nubrėžė kovingą programą siekiant padidinti grūdų gamybą šalyje.

Neseniai įvykęs LKP Centro Komiteto plenumas apsvaistė klausimą „Apie TSKP CK vasario-kovo Plenumo rezultatus ir respublikos partinės organizacijos artimiausius uždavinius“. Lietuvos KP Centro Komiteto plenumas visiškai pritarė TSKP CK Plenumo nutarimui „Dėl tolesnio grūdų gamybos padidinimo šalyje ir dėl dirvų bei plėšinių įsivainavimo“, nukreiptam į tai, kad būtų toliau tenkinamos augančios gyventojų reikmės maisto produktams ir lengvosios bei maisto pramonės reikmės žaliavai.

Plenumas pažymėjo, jog respublikos partinė organizacija, vykdydama TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo nutarimus, atliko tam tikrą darbą stiprinant partijos kaimiškuosius rajonų komitetus, MTS partines organizacijas. Į mašinų-traktorių stotis pasiūsta daug stipresnių, aukštąjį mokslą turinčių darbuotojų, stiprinama kolūkių pirmininkų ir kitų vadovaujančių darbuotojų sudėtis.

Tuo pat laiku, — kaip pripažino LKP CK plenumas, — tie stambūs trūkumai, kurie buvo atskleisti žemės ūkio vystymosi srityje TSKP CK vasario-kovo Plenumo, liečia ir Lietuvos TSR. LKP CK plenumas nurodė, jog LKP CK biuras, LTSR Ministrų Taryba, Žemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija, partijos rajonų komitetai ir rajonų vykdomieji komitetai dar nepilnutinai pertvarkė savo darbą TSKP CK rugsėjo Plenumo reikalavimų šviesoje ir nesinėmė visų būtinų priemonių, kad būtų pagerintas vadovavimas žemės ūkiui. Respublikoje lėtai sprendžiami neatidėliotini uždaviniai žemės ūkio atsilikimui kuo greičiausiai likviduoti.

Komunistų partija mobilizuoja darbo žmones į kovą už derlingumo pakėlimą. Derliaus likimą žymiu mastu nulemia pavasario sėja. Kaip tik todėl LKP CK plenumas savo dėmesį sutelkė visų pirma į pasirengimo sėjai klausimus. Siekiant gauti gerą derlių būtina pasėti laiku, gera, švaria, veislė, būtina

beicuota sėkla, gerai įdirbus ir įtręšus žemę, atliekant sėją trumpu laiku, per 7—10 dienų, balandžio pabaigoj ir gegužės pradžioj.

Reikia atminti, jog gerą derlių užtikrina kaip tik laikymasis visų šių sąlygų, nepažeidžiant nė vienos iš jų. Bet tam, kad sėja būtų šitaip atlikta, reikia gerai pasiręgti, parengti sėklą, sukaupti ir išvežti trąšas, gerai, kokybiškai parengti visą techniką.

Pirmaujantieji rajonai, kolūčiai, MTS ir tarybiniai ūkiai gerai supranta ir jau yra užbaigę arba baigia pasiręgti sėjos darbams.

Bet taip yra toli gražu ne visur. Dar yra nemaža kolūkių, MTS ir išties rajonų, kur padėtis besirengiant sėjai yra bloga, kur pasirėngimas vyksta lėtai.

Be trąšų mūsų respublikoje negalima gauti gero derliaus. Bet eilėje rajonų mėšlo ir kitų trąšų sukauptimo ir išvežimo planas sistemingai neįvykdomas. Ypač atsilieka išvežant ir sukauptiant mėšlą Veisiejų, Druskininkų, Pabradės, Raseinių, Alytaus, Ariogalos, Kazlų Rūdos ir kt. rajonai. Šį trūkumą reikia ryžtingai šalinti. Griežtai kritikuodamas tuos rajonus, kur trąšų sukauptimo planas neįvykdomas, LKP CK plenumas parėmė iniciatyvą tų rajonų, kur kolūkiečiai iš savo tvartų išveža mėšlo perteklių į kolūkinius laukus. Daugiau reikia vežti į laukus durpių, kalkinti rūgščias dirvas.

Svarbią reikšmę sėkmingai pavasario sėjai įvykdyti ir aukštiesiems derliams užtikrinti turi sėklos supylimas, jos išvalymas. Šiais metais respublikos kolūčiai žymiai geriau apsirūpino sėklomis, negu praėjusiais metais. Tačiau Pagėgių, Kupiškio, Ignalinos, N. Vilnios, Ariogalos ir kitų rajonų kolūkiuose sėklos kokybė yra bloga. Kai kurie rajonai jau yra skaudžiai nukentėję dėl sėklos blogos kokybės, tačiau išvadų nedaro. Rokiškio rajone, pavyzdžiui, dėl blogos sėklos pernai beveik visiškai buvo pražudytas linų derlius, tačiau išvados nedaromos ir šiemet: sėklos kokybė yra menka daugelyje kolūkių. Eilėje respublikos rajonų reikiama nesirūpinama, kad kolūkiuose būtų paskleista veislinė sėkla. Laiko iki sėjos liko labai maža, reikia todėl imtis ryžtingiausių priemonių, kad per tas dienas, kurios liko iki sėjos pradžios, sėkla būtų išvalyta, patikrinta, iškeista į veislinę.

Sėja reikia atlikti geriausiu agrotechniniu laiku, jokių būdu neleidžiant didesnės pertraukos tarp dirvos įdirbimo ir sėjos. Šitokia pertrauka gali būti pražūtinga derliui, nes jos metu išdžiūsta dirva, ir augalas lemiamu vystymosi laikotarpiu, kada jis dygsta ir krūmijasi, paliekamas be drėgmės.

Sėjos atlikimas trumpu laiku reikalauja gerai parengti traktorius. Reikia ne tik laiku baigti traktorių remontą, bet ir atlikti jį kokybiškai, kad paskui darbo metu nereikėtų gaišti laiko taisinėjimams, kada jau bus laikas sėti ir kada kiekviena sugaišta valanda darys didelį nuostolį.

Tuo tarpu, kaip paaikškėjo LKP CK plenumo, Nevarėnų, Pagėgių, Raseinių, Obelių, Telšių, Kazlų Rūdos, Šilutės, Pandėlio, Rozalimo, Kovarsko, Lygumų, Skapiškio, Šėtos, Pernaravos, Paberžės, Priekulės ir Merkinės MTS vilkinamas remontas. Plenumas griežtai pareikalavo iš šių MTS vadovų kuo greičiausiai užbaigti remontą ir ypatingą dėmesį skirti remonto kokybei, užtikrinant, kad iki pavasario lauko darbų pradžios būtų pilnutinai parengtas visas traktorių parkas ir prikabinamasis inventorius. MTS darbuotojai turi atminti, jog jų darbas dabar bus vertinamas pagal derlingumą.

Tuo pat laiku reikia gerai pasirūpinti, kad galimi sutrikimai darbo metu būtų taisomi greit, tuo tikslu jau dabar parengiant kilnojamas dirbtuves. Sėjos darbų kokybė priklausys nuo kadrų. Todėl būtina baigti rengti kadrus, užtikrinant, kad kiekvienoje MTS užtektų kadrų dviejų pamainų darbui, kad kadrų būtų parengti gerai, kad jie mokėtų pilnutinai ir našiai panaudoti puikią tarybinę techniką, kuri jiems patikima.

Dedant visas pastangas parengti traktorių parką, negalima užmiršti arklų. Arklų kolūkiuose yra daug, jie yra, kaip taisyklė, gerame stovyje, jais galima ir reikia atlikti didelį darbą pavasario sėjose. Tuo tarpu Zarasų, Vievio, Jiezno, Kuršėnų, Šiaulių ir kt. rajonuose blogai rengiamasi sėjos metu panaudoti arklius, nesirūpinama pakinktais, inventorium. Tą klaidą reikia ryžtingai šalinti.

Iki sėjos pradžios reikia labai gerai sutvarkyti visus organizacinius klausimus, su-

daryti sutartis tarp MTS ir kolūkių, sukomplektuoti traktorines ir laukininkystės brigadas, pasiskirstyti darbą, kad kiekvienas kolūketis ir mechanizatorius jau dabar žinotų, ką jis turės daryti sėjos metu. Ypatingai svarbu laiku numatyti traktorių maršrutus, kad nebūtų nereikalingo važinėjimo brangių sėjos metu.

Daugiau dėmesio reikia atkreipti į pašarines kultūras, linus, cukrinius runkelius, bulves ir daržoves. Siekiant sukurti pašarinę bazę visuomeninei gyvulininkystei, greta tolesnio daugiamečių žolių pasėlių išplėtimo ir jų derlingumo pakėlimo, reikia taip pat pasiekti, kad būtų padidinti kukurūzų, saulėgrąžų, pašarinių šakniavaisių ir pašarinių kopūstų pasėliai ir pagerinta jų auginimo agrotechnika, pakeltas vienmečių žolių ir pašarinių šakniavaisių derlingumas, smarkiai pakeltas natūraliųjų pievų ir ganyklų produktyvumas.

Bulvės ir daržovės šiemet turi būti, kaip taisyklė, pasodintos kvadratinis-lizdiniu ir kvadratinis būdu. Turint galvoje, kad šis sodinimo būdas yra naujas mūsų respublikoje, būtina rūpestingai jam pasiręgti, gerai apmokyti žmones, parengti techniką. Reikia imtis visų priemonių, kad būtų pakeltas linų ir cukrinių runkelių derlingumas.

Rimti ir sudėtingi sėjos uždaviniai. Jie bus įvykdyti tuo sėkmingiau, kuo geriau bus išvystytas socialistinis lenktynavimas, kuo geriau bus išplėstas masinis-aiškėtinamasis darbas ir organizatorinis darbas. Partinių organizacijų pareiga yra pagerinti savo darbą, įteipyti visas jėgas, kad kuo plačiau būtų mobilizuoti partinis ir tarybinis aktyvas, žemės ūkio specialistai, komjaunuliai, jaunimas, moterys, kaimo inteligentija, visi darbo žmonės, kad kuo plačiau būtų išjudinta masių iniciatyva ir kūrybinė energija.

Tam tikslui partinės organizacijos turi iš pagrindų pertvarkyti savo darbą sutinkamai su TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo nutarimais. Partiniai darbuotojai turi kuo daugiau bendrauti su žmonėmis, su masėmis, dirbti pačių masių tarpe. Reikia padaryti galą biurokratizmui ir vilkinimui, baigti su tuščiu posėdžiavimu, su popierizmu, kuriame skęsta gyvas darbas.

Partinės organizacijos, vykdydamos TSKP CK nurodymą, pradėjo šį persitvarkymą, tačiau dar eilėje rajonuose vykdomas nepatenkinamai. Labai griežtos kritikos susilaukė LKP CK plenumo partijos Mažeikių rajono komiteto sekretoriai drg. drg. Šveja ir Bitkinas, kurie kartoja senas klaidas, nedarė išvadų iš kritikos, žlugdo pasirengimą sėjai. Pertvarkant darbą reikia nenuilstamai stiprinti partinius, tarybinius, MTS, kolūkių vadovaujančius kadrus. Ypatingą dėmesį būtina skirti kolūkių pirminkams, o taip pat žemės ūkio specialistams, atpalaiduoti juos nuo kanceliariavimo, nukreipti į gyvą darbą. Pavasario sėjos metu kiekvieno agronomo, žemės ūkio specialisto vieta yra laukuose — ten, kur lemiamas derliaus likimas.

Plenumo dalyviai griežtai kritikavo Žemės ūkio ministeriją, jos organus vietose, Valstybinę plano komisiją, Tarybinių ūkių ministeriją ir kitas respublikines organizacijas už blogą vadovavimą žemės ūkiui, už planavimą atitrūkus nuo vietos sąlygų, neatsižvelgiant į vietinių darbuotojų pastabas ir pageidavimus.

Žemės ūkio ministerijos, jos organų vietose pareiga yra padaryti visas išvadas iš kritikos, iš pagrindų pagerinti vadovavimą žemės ūkiui, kovoti už tolesnį žemės ūkio pakilimą, už gausius derlius. Ypatingą dėmesį ir paramą reikia skirti atsiliekantiems kolūkiams, kad jie galėtų gerai pasėti ir išbristi iš atsilikimo.

LKP CK plenumas paragino visus partinius ir tarybinius darbuotojus, žemės ūkio organus, visus komjaunuolius, komunistus ir žemės ūkio specialistus, kolūkiečius ir MTS bei tarybinių ūkių darbuotojus plačiau išvystyti socialistinį lenktynavimą už sėkmingą išsprendimą partijos ir vyriausybės iškeltų uždavinių, ir nėra jokio abejojimo, kad Tarybų Lietuvos darbo žmonės vieningai atsilieps į šį kvietimą ir nesišgailės jėgų tam, kad įneštų savo indėlį į visaliaudinę kovą už TSKP CK rugsėjo ir vasario-kovo Plenumų nutarimų įvykdymą, už žemės ūkio produktų gausumo sukūrimą mūsų šalyje, už tolesnį darbo žmonių gerovės pakėlimą, už mūsų Tėvynės galios stiprinimą.

(1954 m. kovo 10 d. „Tiesos“ vedamasis)

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Šiomis dienomis įvyko Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo posėdis, kuriame buvo apsvaitytas Lietuvos TSR liaudies teisėjų darbas atskaitant rinkėjams, rengiant užsiėmimus su liaudies tarėjais, propaguojant tarybinius įstatymus.

Priimta nutarime Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas pažymėjo, kad kai kurie liaudies teisėjai nuolat palaiko ryšius su darbo žmonių masėmis, sistemingai atsiskaityti rinkėjams už liaudies teismo darbą, skaito gyventojams paskaitas politinėmis ir juridinėmis temomis, supažindindami juos su tarybiniais įstatymais, liaudies teismo demokratiniiais principais, svarbiausiais partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimais, mobilizuoja darbo žmones kovai už socialistinio teisėtumo stiprinimą.

Tačiau yra liaudies teisėjų, kurie neįvertina atskaitinių pranešimų politinės reikšmės ir labai retai atsiskaito rinkėjams arba ir visai neatsiskaito, tuo pačiu pažeisdamai vieną iš svarbiausių tarybinės teisminės sistemos principų. Be to, atskaitiniai susirinkimai neretai atliekami formaliai, neanalizuojant juose liaudies teismo darbo ir savikritiškai neiškeliant esamų jo veikloje trūkumų. Tokie atskaitiniai susirinkimai nepasiekia savo tikslo, nepadedą stiprinti socialistinį teisėtumą ir gerinti liaudies teismo darbą.

Daugelis liaudies teisėjų

taip pat neskiria reikiamo dėmesio darbi su liaudies tarėjais, retai daro su jais užsiėmimus tarybiniam įstatymams nagrinėti, ne visur liaudies tarėjus vienodai kviečia dalyvauti teismo posėdžiuose, ko išdavoje žymi dalis liaudies tarėjų lieka nuosalyje nuo teismo darbo.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas savo nutarimu įpareigoja liaudies teisėjus nuolat stiprinti ryšius su darbo žmonių masėmis, sistemingai atsiskaityti rinkėjams už liaudies teismo darbą, įtraukti visus liaudies tarėjus į liaudies teismų darbą, reguliariai rengti su jais užsiėmimus, auklėti juos aktyviais tarybinių įstatymų propagandistais ir kovotojais už įstatymų vykdymą įmonėse, įstaigose, kolūkiuose ir gyventojų tarpe.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas taip pat įpareigoja Lietuvos TSR Teisingumo ministeriją pagerinti vadovavimą liaudies teismų darbi, reguliariai išklaustyti ministerijos kolegijos posėdžiuose liaudies teisėjų atskaitas ir teikti jiems reikiamą pagalbą. Rajonų ir miestų vykdomieji komitetai įpareigoti sudaryti liaudies teismams tinkamas darbo sąlygas, padėti jiems organizuoti atskaitinius susirinkimus, sistemingai išklausti vykdomųjų komitetų posėdžiuose liaudies teisėjų atskaitas ir teikti jiems pagalbą šalinant liaudies teismų darbe esamus trūkumus.

(ELTA).

Pirmi viščiukai

Zarasų inkubatoriuje sudėta perėjimui pirma 11 tūkstančių kiaušinių partija.

Balandžio 20 dieną išsiris pirma viščiukų partija, kurie

bus parduoti Zarasų ir kitų rajonų kolūkiams.

P. Kurakinas
Inkubatorinės stoties
direktorius

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Siekiant užtikrinti tolesnę žuvies sugavimo padidinimą ir žuvies produkcijos kokybės pagerinimą, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas TSRS Ministrų Tarybos teikimu įsteigė sąjunginę-respublikinę TSRS Žuvies pramonės ministeriją TSRS Maisto prekių pramonės ministerijos žuvies pramonės įmonių bei organizacijų bazėje.

TSRS Žuvies pramonės ministerijai perduotos žuvies pramonės įmonės ir organizacijos pagal TSRS Ministrų Tarybos patvirtintą sąrašą.

TSRS žuvies pramonės ministru paskirtas drg. Aleksandras Akimovičius Iškovas.

R A J O N E

Dviejų respublikų pionierių draugystė

Glaudi draugystė sieja mūsų miesto pionierius su broliškos Latvijos respublikos Daugpilio miesto pionieriais. Dar kovo mėnesio pabaigoje Daugpilio pionierių namai pakvietė į svečius mūsų miesto pionierius. Su džiaugsmu visi sutikome šią žinią. Buvo paruošta meninė programa. Svetingai priėmė mūsų pionierius daugpiliai. Išvykome atgal susitarę, kad Daugpilio pionierių namai suorganizuos pionierių ir moksleivių išvyką į Marytės Melnikaitės gimtinę.

Balandžio 10 d. mes sulaukėme draugų iš Daugpilio. M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos salė pilna pionierių, moksleivių, miestiečių. Prieš pradėdant meninę programą Daugpilio pionierių namų pedagogas, tikrasis valstybinės visąsajunginės geografų sąjungos narys drg. N. Lešinas paskaitė apžvalginį pranešimą „Didžioji Tarybų Sąjungos tautų draugystės jėga, vedanti į komunizmo pergalę“.

Su Tarybų Latvijos pokiečiais laimėjimais susirinkusių supažindino pionierius Percevas.

Gražiai pasirodė Daugpilio pionierių namų ir vidurinių mokyklų saviveiklininkai. Gausiais aplodimentais palydėjo zarasiečiai choro atlikta dainas „Kinietis“, „Mes už taiką“, „Būsime jauni“ ir kitas.

Su menine programa pasirodė ir Zarasų pionierių namų ir vidurinių mokyklų saviveiklininkai.

Rytojaus dieną svečiai aplankė Tarybų Sąjungos Didvyrės Marytės Melnikaitės kapą, uždėjo ant jo vainiką. Taip pat jie aplankė namus, kuriuose gimė ir augo Marytė.

Dviejų respublikų pionieriai ir moksleiviai išsiskyrė, nutarę glaudžiai bendradarbiauti ir toliau.

T. V o l k o v a s

Zarasų pionierių namų
direktorius

Skaitytojų konferencija

Sekmadienį rajoninė biblioteka suorganizavo skaitytojų konferenciją. Joje buvo išnagrinėtas N. A. Ostrovskio romanai „Kaip grūdinti pieną“.

Il vidurinės mokyklos mokytoja drg. Treskunova supažindino susirinkusius skai-

tytojus su N. A. Ostrovskio biografią ir kūrybos keliu.

Pasisakiusieji drg. drg. Juršys, Eitminavičiūtė, Barzova, Gudelis ir kiti išsamiai išnagrinėjo knygą. Taip pat buvo išanalizuota auklėjamoji knygos reikšmė.

I. Č e r n o v a

K A I M Y N A I

Tai pasidarė įpročiu. Pasiekė „Bolševiko“ kolūkis kokių nors laimėjimų — kolūkiečiai palygina juos su Stalino vardo kolūkio rodikliais. Ar skirstomos pajamos už darbdienius, ar kalbama apie gyvulininkystės produktyvumą, apie kolūkio pinigines pajamas — visada išgirsi klausimą: „O kaip Stalino vardo kolūkyje?“

Toks smalsumas neatsitiktinas. Štai jau keletą metų iš eilės kaimyniniai „Bolševiko“ ir Stalino vardo kolūkiai lenkyniauja tarp savęs. Visiškai natūralu, kad kiekvieną kolūketį jaudina klausimas: kas gi pasiekė geresnių rezultatų? Kas išėjo lenkynių nugalėtoju? Ir nors ankstyvesniais metais lenkyniavimo rezultatai nebūdavo skelbiami viešai, bet abiejų kolūkių brigadininkų ir eilinių kolūkiečių pasikalbėjimuose šie rezultatai būdavo gana tiksliai nustatomi.

—Dar atsiliekame nuo Stalino vardo kolūkio, — su liūdesiu kalba „Bolševiko“ žemės ūkio artelės nariai.

Iš tikrųjų, praėjusių metų rezultatai tai patvirtino. Nors „Bolševiko“ kolūkis praėjusiais metais pasiekė beveik vienu centneriu iš hektaro didesnę derlingumą palyginti su Stalino vardo kolūkiu, bet dėl to, kad gyvulininkystė jame apleista, jis gavo žymiai mažesnes pajamas, jo darbdienis buvo ne toks svarus.

Šiais metais lenkyniavimas įsilygojo su nauja jėga. Dabar kolūkiečių jau negali patenkinti praėjusių metų kolūkio-nugalėtojo lygis. Partija iškelė didelius uždavinius užtikrinant smarkų visų žemės ūkio šakų pakilimą. Ir kolūkiečiai kovoja dėl pirmenybės įvykdant šiuos didelius uždavinius.

Todėl suprantama, kad vykdomas tradicinis pasirengimo pavasario sėjai savitarpio patikrinimas šiais metais sukėlė didelį kolūkiečių susidomėjimą. Kuris gi kolūkis geriau pasiruošė pavasariui, lemiamam kovos už aukštą derlių

laikotarpiui? Na, ir pažiūrėti, kaip dirba kaimynai, perimti iš jų teigiamą patyrimą — juk irgi gana svarbus reikalas! Tokiais tikslais „Bolševiko“ kolūkio atstovai atvyko į Stalino vardo žemės ūkio artelę.

Kaimyninio kolūkio atstovai smulkiai apžiūrėjo Stalino vardo žemės ūkio artelės ūkį. Visų pirma jie domėjosi pasirengimu sėjai, bet kartu jie susipažino ir su kitomis ūkio šakomis.

Pirmoje brigadoje svečiai apžiūrėjo inventorių, arklis. Prityrusi akis pastebėjo eilę trūkumų: nepilnai atremontuotos spyruoklinės akėčios, akėčių maža, mėtosi ratai. Brigadininkui drg. Bobkovui teko paraudonuoti. Tačiau svečiams daug ką ir patiko šioje brigadoje. Čia, pavyzdžiui, kiekvienam plūgui yra atsarginis noragas ir, esant reikalui, artojas gali greit jį pakeisti. Gerai paruošti pavalkai. Kiekvienuose jų yra padaryti kablai, kad būtų lengviau keisti viržius.

— Ir mums reikia taip įrengti, — pastebėjo „Bolševi-

ko“ kolūkio IV brigados brigadininkas drg. A. Antanas-
kas. — Pavasario sėjos metu atsarginis noragas — didelis dalykas.

Kaimyninio kolūkio atstovai apžiūrėjo išvežtas į laukus durpes, durpių-mėšlo kompostą. Stalino vardo kolūkio pirminio pavaduotojas drg. Poprockas papasakojo, kad žiemos metu vien durpių išvežta į laukus daugiau kaip 700 tonų.

Apžiūrėdami sandėlį, kur laikoma sėklinė medžiaga, svečiai atidžiai pilstė grūdus ant delno, gėrėjosi stambiais, gerai išvalytais sėkliniais grūdais.

— Čia „Gračūčių“ veislės kviečiai, o čia žirniai „Greitukai“, — aiškina svečiams sandėlininkas drg. Sklizmantas.

Ypatingą susidomėjimą sukėlė gyvulininkystė. Čia pastatytos geros gyvulininkystės patalpos, įrengtos autotatinės girdyklos, fermoje svaru, gyvulius gerai šeria. Svečiai apžiūrėjo kiaulių va-

Mūsų kalendorius

S.O. Makarovas ir V.V. Vereščaginas

1904 metų balandžio 13 dieną rusų-japonų karo metu žuvo talentingas admiralas S. O. Makarovas.

Visas admiralas Makarovo gyvenimas buvo pašvęstas rusų kariniam jūros menui ir technikai kūrybiškai išvystyti. Jis sukūrė pirmus minų-
torpedų laivus, pastatė pirmą pasaulyje galingą ledlaužį „Jermakas“. S. O. Makarovui energingai padedant, A. S. Popovas pirmą kartą praktiškai panaudojo jo išrastą radiją bevieliam ryšiui rusų laivyno laive.

Admirolas Makarovas yra naujų kelių jūros moksle pradininkas, naujos karinės jūros taktikos įkūrėjas. Jis ištyrinėjo laivo nenugramzdimumo teorijos pagrindus, kuri visiškai pakeitė karinių laivų statybos principus.

Kartu su Makarovu žuvo visame pasaulyje išgarsėjęs menininkas V. V. Vereščaginas. Jo puikiuose paveiksluose atsispindi įvairiausi gyvenimo motyvai.

Jis sugebėjo ryškiai atvaizduoti rusų liaudies jėgą, iškelti jos didvyriškus bruožus, išreikšti drąsų protestą prieš caro savivaliavimą. Paveiksluose „Burlokai“ ir „Prieš puolimą“ bei serijoje paveikslų apie 1812 metus tikru kūrinių herojumis buvo liaudis. Jos sunkus likimas, jos lemiamasis vaidmuo didžiulose istoriniuose įvykiuose buvo Vereščagino paveikslų tema. Paveikslė „Karo apoteozė“ didysis menininkas išreikšė rūstų protestą prieš grobuoniškus karus. Tarybiniai menininkai tęsia geriausią Vereščagino tradicijas.

V. Tiurinas

saros stovyklą, kiaulių fermą, susipažino su kolūkinės gyvenvietės statybos planais.

—Mes daug išmokome iš jūsų, — pareiškė atsiveikindamas „Bolševiko“ kolūkio agronomas drg. Pivarauskas, — ir pasistengsime įdiegti savo kolūkyje jūsų patyrimą.

* * *

Po kelių dienų Stalino vardo kolūko kolūkiečių delegacija atvyko į „Bolševiko“ kolūkį su atsakomuoju vizitu. Stalniečiai pasirodė esą nemažiau reiklus, negu jų kaimynai. Jie atidžiai ir priekabia apžiūrėjo inventorių, pakinktus, teiravosi, kokiais pašarais šeria arklis.

Svečių pritarimą sukėlė gerai paruoštas inventorių IV brigadoje. Gražiai surikiuoti, gerai atremontuoti plūgai, spyruoklinės akėčios, sandėlyje laikomos naujos akėčios.

—Gal paskolinti jums keletą akėčių? — gudriai mirkčiodamas į saviškį, kreipiasi brigadininkas drg. An-

Rimtesnę paramą atsiliekančiai brigadai

Čapajevio vardo kolūčio antroji laukininkystės brigada pavasario sėja sutinka nepasiruošusi. Tas didžiausias dalimi liečia žemės ūkio inventorių. Atramontuoti tik plūgai, o kitas inventorius dar teberemontuojamas: atramontuota tik apie pusę akėčių, iš 14 spyruoklinių akėčių atramontuota tik 4. Brigadoje yra 17 vežimų, bet tinkami naudoti tik 7, ir šių ratai silpni. O juk brigadoje galima įrengti ratų gaminimo dirbtuvę. Čia yra geri šio darbo meistrai kolūkiečiai drg. drg. J. Petinis, A. Makel's. Deja, nei brigadininkas, nei kolūčio valdyba šiuo klausimu dar neužsiiminėjo. Kaltinti vien brigadininką dėl lėtos remonto eigos negalima, nes vežimų ir kito inventorius remontui dažnai nėra reikiamos medžiagos. Pavyzdžiui, spyruoklinėms akėčioms trūksta noragėlių, geležies pavažoms. Darbinių ir važiuojamų pavalkų remontas nevykdomas tik todėl, kad kolūčio valdyba nedavė odos. Darbinių pakinktų sutvarkymui reikia virvių. Sandėlyje jų yra, bet brigadai jos neišduotos.

Po kelių dienų prasidės laukų darbai, o brigada dar negavo gamybinių užduočių. Brigadininkas nežino, koks žemės plotas bus išskirtas daržams, kiek reikės pasėti grūdinių kultūrų. Kolūčio pirmininkas drg. Bogomolnikovas dar nė karto nebuvo atsilankęs į brigadą. Iš viso kolūčio vadovai padėtį brigadoje žino labai silpnai.

Kolūčio valdybai reikia rimtai susirūpinti padėti brigadoje ir suteikti jai rimtą paramą užbaigiant pasiruošimą sėjai, kuo greičiau duoti gamybines užduotis, kad kolūkiečiai būtų iš anksto supažindinti su savo darbu sėjos metu.

J. Prigoriskis

Pirmininkas ar gastrolierius

11 valanda ryto. Beveik kasdien tuo pačiu metu prie „Raudonojo Spalio“ kolūčio valdybos sustoja automašina, iš kurios pasirodo kolūčio pirmininkas drg. Kudoba.

—Pagaliau sulaukėme, — su palengvėjimu atsidūsta vienas iš būrelio kolūkiečių, netoliese kažką dirbančių.

—Nesidžiauk iš anksto, — atsargiai perspėja jį kitas. — Manai, jis užeis su mumis pasišnekėti, ką dirbame. Kada gi kas jį matė ar ferموje, ar kalvėje, ar sandėliuose.

Ir tikrai pirmininkas nesidairydamas iš mašinos žengia tiesiai į valdybą. Prie durų numeta kaliošus ir sėdasi už stalo. Tuojau ima čia pat esančio telefono vamzdelį ir duoda nurodymus brigadininkams, paskui iškviečia prie telefono fermos vedėją, dar kiek pasėdi, vėl kaliošus ant batų ir — į mašiną. Suklystume manydami, kad drg. Kudoba nuvyko į tolimesnes brigadas ar fermas. Ne. Jo mašinos vėžių kryptis viena — į Zarasus, kur drg. Kudoba turi jauką butą, kur jo laukia žmona, griežtai užsispyrusi nevykti į kaimą (o jos nuomonei pritaria ir pats Kudoba). Kolūkyje, tikriausiai sakant, jo valdyboje, iki kitos dienos apyplečių pirmininko nebematys.

Nė akių neparodo fermose bei brigadose ir kolūčio pirmininko pavaduotojas drg. Andrijauskas. Jis irgi seka Kudobos pavyzdžiu, ištisas dienas praleisdamas namuose ar rajone, tvarkydamas asmeninius reikalus.

O reikalų padėtis kolūkyje kelia rimtą dorų kolūkiečių susirūpinimą. Į kiaulių fermą pašarai dažnai pristatomi pavėluotai. Dėl to kiaulinkės negali laiku pašerti gyvulių, fermos produktyvumas pradeda smukti. Nejausdami vadovavimo ir kontrolės, nemažai kolūkiečių pradėjo rečiau beišeidinėti į darbą, atlikti jį kaip pakliuvo. Dar diena-kita, ir reikės visas jėgas permesti į kolūčio laukus. Bet dar iki šiol nebaigtas inventorius remontas, nes kalviai Bieliauskas, Grigorjevovas ir Šapkinas į darbą išėina vėlai. Trūksta pakinktų. Brigadininkai priminė apie tai drg. Kudobai. Pastarasis užsirašė į užrašų knygutę, kiek ir kokių pakinktų trūksta, ir tuo viskas pasibaigė. Nežinia, ar pirmininkas rūpinosi pakinktų gavimu, ar ne, tačiau brigadininkai iki šiolei jų dar nematė.

Iki šiolei negali į normalias vėžes įeiti kolūčio apskaita. Sąskaitininkai sėdi vienos patalpose, apskaitos knygos guli kitose ir, žinoma, neužpildomos.

Išrinkdami drg. Kudobą sustambinto „Raudonojo Spalio“ kolūčio pirmininku, kolūkiečiai tikėjosi, kad jis sumanišiai ir energingai tvarkys reikalus. Bet, pasirodo, drg. Kudobai jo asmeniniai patogumai yra svarbesni, negu kolūčio reikalai.

Kolūkiečiai laukia, kada drg. Kudoba nustos būti gastrolieriumi kolūkyje ir imsis konkrečiau vadovavimo artelel.

V. S a v i č e n k o

Trumpai

Daržininkystės grandis, susidedanti iš 5 žmonių, suorganizuota J. Žemaitės vardo kolūkyje. Grandžiai vadovauja kolūketė Sokolova.
A. M i c i ū n a s

tanauskas į Stalino vardo kolūčio I laukininkystės brigados brigadininką drg. Bobkovą, — nes mačiau, kad pas jus mažokai akėčių.

—Na jau kaip nors susitvarkysime savo jėgomis, — susigėdęs atsako drg. Bobkovas.

Čia pat IV brigadoje yra daržininkystės grandis. Svečiai apžiūrėjo inspektus, pagamintus durpių-pūdinio puodelius. Ir nors jie padarė daržininkams priekaištą už tai, kad jie užvilkino daržovių sėją, vis dėlto „Bolševiko“ kolūčio inspektų ūkis jiems patiko.

Atstovai rūpestingai susipažino su padėtimi laukininkystės brigadose, sudarytose iš buvusio „Ažuolo“ kolūčio, kuris tik neseniai susijungė su „Bolševiko“ kolūkiu. Pasipiktinimą sukėlė tas faktas, kad čia buvo prileistas didelio grūdų kiekio gedimas.

—Kaip jūs tai prileidote? — priekaišiojo svečiai kolūkiečiams. — Juk tai yra nusikaltimas.

Nuleidusi akis stovi sandė-

lininkas drg. E. Čiblytė. Ji pasiteisina kolūčio valdybos nerūpestingumu.

— Dabar nauja valdyba ėmėsi žygių, darome tvarką, — pastebi brigadininkas drg. Konlečnas. — Štai ir pašarus atvežė į mūsų brigadą, padėjo remontuoti inventorius. Šiais metais tikimės susidoroti su sėja neblogiau už kitas brigadas.

Svečiai aplankė ir grūdų sandėlį.

— Sėkla nebloga, — pažymėjo Stalino vardo kolūčio pirmininkas. — Žinoma, ji žymiai geresnė, negu praėjusiais metais. Bet štai vienas trūkumas — daug smulkių grūdų. O juk kolūkis galėjo supilti sėklai pačius stambiausius grūdus, jeigu valant jie būtų buvę rūšiuojami.

Apžiūrėjus ir patikrinus padėtį kitose laukininkystės brigadose, fermose, abiejų kolūkių atstovai susirinko susumuoti patikrinimo rezultatus.

Nemažai kritinių žodžių buvo pasakyta ir vieno, ir

kito kolūčio adresu. Ir vieni, ir kiti pažadėjo imtis priemonių spartesniam trūkumų likvidavimui.

Atsisveikindamas, Stalino vardo kolūčio pirmininkas pasakė:

—Nežiūrint į dar esamus trūkumus, bendrai paėmus, abu kolūktai sėjai pasiruošė. Dabar prasideda atsakingiausias laikotarpis — pavasario sėja. Tęsime ir toliau mūsų lenktyniavimą už tai, kad pavyzdinčiai atliktume sėjai ir išaugintume aukštą derlių.

—Praėjusiais metais jūs aplenkėte mus, — pareiškė „Bolševiko“ kolūčio atstovai. — O šiais metais tikimės, kad jums tai nepavyks.

—Na ką gi. Linkime sėkmės. Tačiau nesitikėkite lengvos pergalės, — atsakė jam drg. Kazanovas, Stalino vardo kolūčio atstovams pritariant.

—Tad iki pasimatymo užbaigus pavasario sėją!

N. N o r k u s

Kaip mes organizuojame darbą ferموje

Mūsų „Lenino atminties“ kolūkyje yra geros gyvulininkystės patalpos, iš rudens paruošta pakankamai įvairių pašarų. Reikia tik tinkamai organizuoti gyvulių priežiūrą, tinkamai sušerti pašarus, griežtai laikytis nustatyto darbo grafiko ferموje ir bus užtikrinta gyvulininkystės išvystymo sėkmė.

Mūsų ferموje dirba prityrusios melžėjos, baigusios trimečius zootechninius kursus, mokančios ir mylinčios savo darbą. Tokios iš jų, kaip K. Lukjanova ir P. Jegorova, primelžusios 1953 metais iš joms priskirtų karvių po 1900 litrų pieno, yra visiems fermos darbuotojams pavyzdys vykdant savo pareigas, jos dažnai rodo vertingą iniciatyvą organizuojant gyvulių priežiūrą.

Dabar iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžiama po 12 litrų pieno per dieną.

Darbą karvidėje organizuojame sekančiu būdu: 4 valandą ateina visos 4 melžėjos. Kiekvienai iš jų priskirta po 10—11 karvių. Ligi 5 valandos jos tvarko karves ir tvartą. Pirmiausia išvalo mas mėšlas, keičiamas kralkas. Po to melžėjos valo karves, plauna tešmenis, penktą valandą visos pradeda melžti. Siekiant kiekvieną dieną apskaityti iš kiekvienos karvės primelžto pieno kiekį, pieną supilant į bidonus tuojau apmatuojame. Primelžto pieno kiekį užrašo tiek melžėjos, tiek ir fermos įskaitininkas E. Novickas. Užbaigusios melžti ir nusiuntusios pieną, melžėjos atsima pašarą. Šeštą valandą pradeda gyvulių šėrimą.

Iš ryto kiekvienai karvei duodama pusė kilogramo išspaudų, 10 kg siloso ir pagal reikmę vasarinių šiaudų. Šiaudai iš anksto pristatomi į fermą, yra taip pat ir reikalinga siloso atsarga.

Paskirsčiusios karvėms pašarą, melžėjos toliau išvalo mėšlą, kuris išvežamas į štabelius arba tiesiog į daržą.

7 valandą, palikdamos bu-dintį, melžėjos išėina pailsėti.

12 valandą melžėjos vėl ateina į darbą. Jos valo pertvaras, karves. 1 valandą — melžimas ir 2 valandą — šėrimas. Vidudienio daviny susideda iš 1 kg sėlenų, 10 kg siloso ir vasarinių šiaudų.

Tokio pat darbų eiliškumo prisilaikoma ir vakare 6 valandą vakaro prasideda vakarinis valymas, melžimas ir gyvulių šėrimas. Vakare gyvuliai gauna pusę kilogramo išspaudų ir 4 kg susmulkintų pašarinių runkelių.

Kartais daromas ir nukrypimas nuo nustatyto grafiko, pavyzdžiui, kai karvė turi apsi-
siveršiuoti arba suserga. To-

kiu atveju tuojau šaukiame veterinarijos gydytoją, o melžėja nuolat budi ferموje. Kartais tenka pakeisti davinį. Karvę užleidžiant, sumažiname sultingų pašarų davinį ir padidiname stambių pašarų kiekį. Apsiveršlavusiai karvei pašaro davinys padidinamas.

Šiuos klausimus sprendžiame kiekvieną savaitę įvykstančiuose visų gyvulininkystės fermų darbuotojų susirinkimuose, dalyvaujant žemės ūkio specialistams.

Šiuose pasitarimuose taip pat svarstome ir atskirų melžėjų, pašarų vežikų darbą. Visus iškeltus trūkumus nedelsiant likviduojame. Aš, kaip vedėjas, tikrinu, kaip fermos darbuotojai vykdo savo pareigas.

Žinoma, mūsų darbe yra ir daug trūkumų. Pats svarbiausias yra tai, kad ligi šio dar neorganizavome tinkamo stambių pašarų paruošimo šėrimui. Priežastis ta, kad daugelis mūsų gyvulininkystės darbuotojų turi susidarę neteisingą nuomonę, kadangi esą pakankamai pašarų, tai nereikia jų taupyti. Pašarų ruošimas, be abejonės, padėtų padidinti produktyvumą.

Dabar mums iškeltas uždavinys — sėkmingai užbaigti gyvulių žiemojimą, pilnai išsaugoti ir išlaikyti nesulysusius visus gyvulius.

Nors mes ir planavome šiais metais pereiti prie tvartinio-stovyklinio gyvulių laikymo, bet to įvykdyti mums nepavyksta. Kaltė dėl to tenka, pirmiausia, kolūčio valdybai, kuri laiku neapsirūpino vienmečių žolijų — vikių ir mišinio — sėkla, rudenį nebuvo pasėta rugių žaliajam konvejeriui. Taip pat neapsirūpinta pakankamu kiekiu koncentruotų pašarų. Kaip ir praėjusiais metais, teks laikyti gyvulius ganyklose.

Bet mūsų fermos kolektyvas sieks aukštesnio gyvulių produktyvumo gerinant priežiūrą, tinkamai išnaudojant ganyklą, papildomai šeriant gyvulius žaliu pašaru iš tų plotų, kuriuos kolūkiui pavyks įsėti.

Šiais metais mūsų kolūčio melžėjos išpareigojo primelžti iš kiekvienos karvės po 2200 litrų pieno. Nepagailėsime savo jėgų, kad sėkmingai įvykdytume šį įsipareigojimą.

J. S o k o l o v a s

„Lenino atminties“ kolūčio stambių raguočių fermos vedėjas

I aukštesni lygi pakelti kaimo lektorijų darbą

Mūsų rajono Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos kaimo lektorijų grupės po TSKP CK rugsėjo Plenumo pradėjo daugiau dėmesio skirti žemės ūkio klausimams. Vis daugiau perskaitoma paskaitų apie visuomeninių ir asmeninių interesų derinimą kolūkyje, apie žemės ūkio artelės įstatų, daugiau pasakojama apie pirmūnų patyrimą. Per pirmąjį šių metų ketvirtį žemės ūkio klausimais perskaityta daugiau kaip 20 paskaitų. Nemaža paskaitų paskirta partijos ir vyriausybės nutarimų aiškinimui.

Degešikių (vadovas drg. Razživinas), Lupenos (vadovas drg. Chmieliaskienė), Steimužės (vadovas drg. Lumbė) lektorijų grupės, planingai tvarkydamos savo darbą, pasiekė neblogus rezultatus sklaidžiant politines ir mokslines žinias kolūkiečių tarpe. „Bolševiko“, Čapajevovo, „Raudonojo Spalio“ kolūkiuose paskaitų klausosi labai daug kolūkiečių, nes paskaitų skaitymas organizuojamas brigadose.

Bet kartu tenka atžymėti, kad kaimo lektorijų grupių darbe dar yra esminių trūkumų. Kai kurios grupės dirba be plano. Dirbant be plano, sunkiau parinkti reikalingas temas, sunkiau paskirstyti paskaitų skaitymą taip, kad jų klausytųsi kuo daugiau kolūkiečių. Trūkumų yra ir sudarant planus. Dažniausiai jie būna sudaromi nepasitarus su kolūkio pirmininku, brigadininkais, todėl nevisada

numatytas paskaitas galima laiku paskaityti. Dar pasitaiko tokių dalykų, kad į planą įtraukiamos artimesnės brigados, o į tolimesnes lektorijai vykti nesiteikia.

Labai nukenčia paskaitinis darbas dėl to, kad grupių vadovai nekontroliuoja lektorijų darbo. Paskutiniu metu nė vienoje grupėje nebuvo praktikuojama svarbi priemonė paskaitiniam darbui pagerinti — pačių lektorijų paruoštų paskaitų aptarimas. Nesant kontrolės, dažnai pasitaiko, kad skaitomos paskaitos būna labai atitrūkusios nuo vietos sąlygų, naudojami pasenę faktai. Tokie dalykai pasitaikė „Pažangos“, „Pirmūno“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose.

Maža paramos gauna kaimo lektorijų grupės ir iš draugijos rajoninio skyriaus valdybos. Šiomet nebuvo apsvartytas nė vienos grupės darbas, nebuvo duoti nurodymai.

Lektorijai dabar turi nukreipti savo darbą į tai, kad kuo sparčiau būtų vystomas rajono žemės ūkis. Paskaitose skleisdami tarybinio agronomijos ir zootechnikos mokslo laimėjimus, kolūkinės gamybos pirmūnų patyrimą, kovodami prieš buržuazinę ideologiją, liekanas žmonių sąmonėje, lektorijai atliks didelį darbą mobilizuojant kolūkiečius iškeltų uždavinių vykdymui.

A. V o l k o v a s

Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos rajoninio skyriaus valdybos narys

Nuolat kelti bendrojo išsilavinimo lygį

Kasdien vis labiau besivystantis priešakinto mokslo ir technikos pagrindų liaudies ūkis reikalauja apsišvietusių, susipažinusių su gamybos pagrindais žmonių. Todėl partija ir vyriausybė į darbo žmonių bendrojo išsilavinimo kėlimą kreipia itin rimą dėmesį. Kasmet plečiamas mokyklų tinklas, jos aprūpinamos gerais kadrats. Sudarytos palankios sąlygos kelti bendrąjį išsilavinimą vakinėse mokyklose neatsitraukiant nuo gamybos.

Praėjusiais metais darbininkų jaunimo mokykla Nr. 1 išleido pirmąją laidą. Ją baigė 23 moksleiviai. Nemaža jų dalis tęsia mokslą aukštesiose mokyklose neakivaizdiniu būdu, kaip pvz., Petkevičiūtė ir Stunženaitė — Žemės ūkio akademijoje, Grininan — N. Vilnios mokytojų institute. Kai kurie tęsia mokslą stacionariai.

Ir šiais metais Zarasų darbininkų jaunimo vidurinėse mokyklose gilina savo žinias, neatsitraukdami nuo gamybos, apie 200 darbininkų ir tarnautojų.

13 darbo jaunimo mokyklos Nr. 1 moksleivių šiomet laikys brandos atestato egzaminus, o 14 — baigs septynias klases. Sėkmingai baigiami mokslo metai ir kitose klasėse.

Besimokantiems darbinin-

kų jaunimo mokyklose teikiama daug lengvatų. Laikantieji brandos atestato egzaminus gauna 30 dienų apmokamą atostogų, o septintaklasiai — 14 dienų. Visų įstaigų ir įmonių vadovai įpareigoti besimokantiems suteikti egzaminų metu eilines atostogas ir kt.

Tačiau reikia pažymėti, kad mieste dar yra nemažai darbininkų, tarnautojų, nevertinančių mokslo reikšmės. Nebaigusiu septinių klasių darbuotojų vien rajono pramkombinate yra apie 40, o po 2—3 surasime beveik kiekvienoje įstaigoje ar organizacijoje. Pasirūpinti šiais draugais — partinių, komjaunimo, profsąjunginių organizacijų, o taip pat įstaigų ir įmonių vadovų pareiga. Reikia plačiai išvystyti aiškinamąjį darbą dėl būtinumo kelti bendrojo išsilavinimo lygį, išaiškinti, kad tas, kuris nežengia pirmyn, atsilieka ir trukdo sėkmingai vykdyti keliamus uždavinius. Įmonių bei įstaigų vadovai turi sudaryti besimokantiems palankias sąlygas. Reikia pasiekti, kad ateinančiais mokslo metais kuo daugiau miesto darbininkų ir tarnautojų lankytų mokyklą, plėstų savo politinį ir dalykinį akiratį.

J. R a u g a s

Zarasų darbo jaunimo mokyklos Nr.1 direktorius

Iš mokyklų gyvenimo

RUOŠIASI EGZAMINAMS

Daug dėmesio tinkamam pasiruošimui egzaminams skiriama Degučių septynmėteje mokykloje Nr. 1. Klasių susirinkimuose, pirminės komjaunimo organizacijos susirinkimuose bei pionierių suėgose buvo apsvartytas pasiruošimo egzaminams klausimas. Juose buvo numatyta, kokių būdu geriau sunaudoti pasiruošimo egzaminams laiką, kaip suteikti paramą atsiliekantiems draugams. Dabar numatytos priemonės įgyvendinamos. Ypatinę dėmesį pasiruošimui egzaminams skiria septintaklasiai. Kelis sykius į savaitę vyksta konsultacijos, kuriose dalyvauja visi mokiniai. Silpniau besimokantiems padeda klasės mokslo pirmūnai. Štai G.Ž. kauskaitė ir B. Dainys padeda B. Mikuckaitei, A. Ribokaitėi, J. Sklizmantui.

Nuolatinis ir stropus moksleivių darbas, konkreti mokytojų pagalba užtikrina sėkmingą pasiruošimą egzaminams.

S. J u š k ė n a s

PASIRENGIMAS VASAROS SPARTAKIADAI

Turmanto vidurinės mokyklos moksleiviai pradėjo ruoštis vasaros spartakiadai. Dabar jie, kūno kultūros mokytojo A. J. Ustinovo vadovaujant, mokosi gimnastikos pratimų.

Atšilus orai pratimai bus atliekami sporto aikštelėje, kuri jau dabar valoma.

Jaunieji sportininkai treniruosis šuoliuose į aukštį, į tolį, bėgime ir kitose sporto rūšyse.

V. N a v i c k a s

Rinkime šėrimosi plaukus

Pavasari, prasidėjus gyvulių šėrimuisi, gyvulininkystės fermų darbuotojai ir kolūkiečiai gali surinkti daug stambųjų raguočių ir arklių šėrimosi plaukų — geros žaliavos pramonei. Geriausiai šėrimosi plaukus rinkti šukojant gyvulius. Tas žymiai paspertina jų šėrimasi, be to, teigiamai paveikia ir gyvulių kūno stovį. Plaukai reikalingi rinkti atskirai pagal gyvulių rūšis ir spalvą.

Gyvulių šėrimosi plaukai plačiai panaudojami pramonėje ir juos superka visos valstybinių paruošusių organizacijos. Gyvulininkystės fermų darbuotojai, surinkę gyvulių šėrimosi plaukus, gauna jiems priklausančius pinigus, o kolūkiui užskaitoma atitinkama dalis vilnų prievolės.

L. V a i t k e v i č i u s

Zarasų „Zagotživsiro“ kontoros direktorius

Tarptautinė apžvalga

Tautos sveikina tarybinį planą kolektyviniam saugumui užtikrinti

Keturių užsienio reikalų ministrų Berlyno pasitarime Tarybų Sąjunga išskėlė „Bendraeuropinės sutarties dėl kolektyvinio saugumo Europoje“ projektą. Tarybiniam projekte pasiūlytą kolektyvinio saugumo užtikrinimo sistemą vis labiau remia pasaulio visuomenė. Tai paaiškinama tuo, kad pasaulio tautos, gyvybiškai suinteresuotos savo saugumo užtikrinimu, laiko tarybinius pasiūlymus veiksmingomis taikos sustiprinimo ir agresijos išvengimo garantijomis.

Visiškai kitiems tikslams yra skirti vadinamieji Jungtinių Valstybių ir kitų Vakarų valstybių „gynybiniai“ planai, visų pirma „Europos gynybinės bendrijos“ sukūrimo planas.

„Europos gynybinė bendrija“ jos organizatorių sumanymu turi būti uždara šešių Europos šalių (Vakarų Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Belgijos, Olandijos ir Liuksemburgo) karinė grupuotė, turinti vadinamąją „Europos armiją“. Svarbiausią vaidmenį šioje armijoje numatyta suteikti atkuriamoms Vakarų Vokietijoje ginkluotosioms pajėgoms su buvusiais hitleriniais generolais priešakyje. Tai reiškia, kad planai sudaryti „Europos gynybinę bendriją, kurios tikslas yra atkurti Vakarų Vokietijoje hitlerinio tipo karinę mašiną, prieštarauja tarptautinės taikos sustiprinimo interesams ir yra skirti naujo karo paruošimo tikslams.

Tokia pat uždara karine grupuote atrodė ir „Šiaurės Atlanto sutarties organizacija“ jos dabartinė forma. Tą faktą, kad toji organizacija nėra „gynybinė“, pripažįsta ir buržuazinė spauda. Antai, anglų buržuazinis laikraštis „Deili miror“ atvirai rašo, kad „Šiaurės Atlanto sutarties organizacija“ tikrovėje yra „nukreipta išimtinai prieš Rusiją“.

Tautos pažitūrėjo į JAV bei kitų Vakarų valstybių „gynybinius“ planus su nepasitikėjimu, o demokratinė spauda demaskuoja juos kaip išraišką Amerikos monopolijų siekimo sudaryti Vakarų Europoje karines grupuotes, priešiškas Tarybų Sąjungai ir liaudies demokratijos šalims, ir sustiprinti tarptautinį įtempimą.

Visiškai kitokius atgarsius tautų tarpe sukelia tarybinis pasiūlymas sukurti Europoje kolektyvinio saugumo sistemą.

Tarybų Sąjunga pasiūlė, kaip pareiškė savo kalboje Berlyno pasitarime V. M. Molotovas, „sudaryti vieningą stovyklą visų Europos valstybių, siekiančių užtikrinti savo saugumą ir sustiprinti taiką Europoje“. Tarybų Sąjungos pasiūlytos bendraeuropinės sutar-

ties dėl kolektyvinio saugumo dalyviais galėtų būti visos Europos valstybės, jų tarpe Vokietija. Europos saugumas garantuojamas, sutinkamai su tarybinio projektu, tuo, kad, užpuolus kurį nors iš sutarties dalyvių, kiti jos dalyviai taikai atkurti ir palaikyti suteikia užpuiltajam pagalbą visomis priemonėmis, įskiriant ginkluotąsias pajėgas. Visiškai aišku, kad dabartinėmis sąlygomis tokia sistema užtikrintų visų Europos tautų saugumą.

Tarybų Sąjungos, Anglijos, JAV ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrų Berlyno pasitarime trijų Vakarų valstybių atstovai atmetė tarybinį pasiūlymą dėl kolektyvinio saugumo Europoje sistemos, išskėlė prieš jį eilę prieštaravimų.

Tarybinė vyriausybė savo kovo 31 d. notoje Vakarų valstybėms vėl nurodė, kaip svarbu sukurti kolektyvinį saugumą Europoje. Atsižvelgdama į Vakarų valstybių iškeltus prieštaravimus, Tarybų Sąjunga sutiko su tuo, kad Jungtinės Valstybės taip pat dalyvautų „Bendraeuropinėje Sutartyje dėl kolektyvinio saugumo Europoje“. Be to, Tarybinė vyriausybė pareiškė, kad ji yra „pasirėngusi apsvartyti kartu su suinteresuotomis vyriausybėmis klausimą dėl TSRS dalyvavimo Šiaurės Atlanto sutartyje“. Tuo atveju, jei Tarybų Sąjunga įstotų į „Šiaurės Atlanto sutarties organizaciją“, pastaroji, be jokio abejojimo, netektų savo agresyvios esmės, o tai turėtų didelę reikšmę taikai tautų tarpe sustiprinti.

Nepaisant kovo 31 d. tarybinės notos teiginių neginčijamo įtikinamumo, JAV ir Anglijos valdantieji sluoksniai pažitūrėjo į Tarybų Sąjungos pasiūlymus neigiamai. Tačiau Europos tautos yra gyvybiškai suinteresuotos, kad tokia sistema būtų sukurta. Net buržuazinė spauda nenoromis sutinka su tuo, kad tarybiniai pasiūlymai turi „didelį veiksmingumą“ ir „patrauklią jėgą“. Kai dėl demokratinių šalių visuomenės, tai ji su džiaugsmu sveikina TSRS pasiūlymus. Tie pasiūlymai, rašo kinų laikraštis „Guanminžibao“, susilaukė plataus atgarsto ir pasaulio viešosios nuomonės paramos, nes jie reiškia labai svarbų indelį ginant taiką Europoje ir užkertant kelią naujam karui.

Užsienio atgarsiai į Tarybinės vyriausybės kovo 31 d. notą liudija apie tai, kokią itin svarbią reikšmę turi ir kiek pribrendęs yra veiksmingos kolektyvinio saugumo sistemos sukūrimas.

S. I v a n o v a s

Redaktorius

L. RUDAŠEVSKIS